

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

02955139

*ATTESTATION BY THE PRESIDING OFFICER PURSUANT TO RULE
92 BIS(B)*

I, Kelly Philpott, Presiding Officer appointed by the Registrar of the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia on 12.06.03 pursuant to Rule 92 bis of the Rules of Procedure and Evidence, with the assistance of a certified interpreter, certify;

that on 23.06.03 in PU Sisacko - Moslavacka
Sisak, Rimska 19

the following person appeared:

Witness's First and Last name(s): Antun Blazevic

Date and Place of Birth: 10.05.1934, Zivaja

Identity-, or Passport No.: [REDACTED]

Habitual Residence: [REDACTED]

+ addendum 23.06.03

- that in the attached statement dated 12+13 March 2002 and certified by the undersigned on 23.06.03 the said Antun Blazevic is identified as his (her) author;
- that the above-mentioned witness was provided with a version of the said statement in a language that he (she) understands;
- that the above-mentioned witness was informed, in a language that he (she) understands, by the Presiding Officer that if the contents of the written statement are not true to the (her) knowledge and belief then he or she may be subject to proceedings for false testimony;
- that the above-mentioned witness was provided with a text of Rule 91 of the Rule of Procedure and Evidence, in a language he (she) understands;

- that above-mentioned witness declared that the content of his (her) written statement are true and correct to the best of his (her) knowledge and belief;
- that no pressure was brought to bear on the witness and that he (she) voluntarily signed the attached declaration dated 23.06.03 _____;
- that the following persons were present during the said declaration:

Mohammad Azim Arshad Investigator
Suzana Szabo, Interpreter

Additional remarks:

02955141

Done this 23.06.03

At Sisak, Republic of Croatia

Signature of the Presiding Officer

Kelly Dingeld

Presiding
Officer

Rule 92 bis

02955142

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJU BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.

IZJAVA SVJEDOKA

PODACI O SVJEDOKU:

Prezime: Blažević
Ime: Antun Ime oca: Juraj
Nadimak: Spol: muški
Datum rođenja: 10. svibnja 1934. Mjesto rođenja: Cerovljani
Nacionalnost: Hrvat Vjeroispovijest: ateist

Jezik/jezici koje govori: hrvatski

Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuju od navedenih):

Jezici korišteni u toku razgovora: hrvatski i engleski

Trenutno zanimanje: umirovljenik Prijašnje: radnik u željezari

Datum(i) razgovora: 12. ožujka 2002. i 13. ožujka 2002.

Razgovor(e) vodili: Mohammad Arshad Prevodilac: Andrea Bralić Mikić

Imena svih osoba prisutnih tokom razgovora: gorenavedeni

SVJEDOK:
/potpisano/

GORENAVEDENE OSOBE:
/potpisano/

02955143

IZJAVA SVJEDOKA

1

Osnovnu školu završio sam u Cerovljanima i Dubici, a srednju u Varaždinu. Dvogodišnji obavezni vojni rok u JNA služio sam u Skopju u rodu veze, 1995-1957. Po profesiji sam kovač. Godine 1962. zaposlio sam se u željezari u Sisku, a tu sam dočekao i mirovinu u koju sam otišao 1988. Dok sam radio, svakodnevno sam putovao iz Cerovljana u Sisak. Godine 1958. oženio sam se Ankom i imamo tri kćeri.

2

Situacija na našem području bila je normalna, a počela se pogoršavati tek 1990. s pojavljivanjem nacionalističkih stranaka. Srbi s tog područja pridružili su se SDS-u, a Hrvati HDZ-u. Čelnik SDS-a u Cerovljanima bio je Rajko Pauković čiji je sin Dubravko Pauković bio pripadnik rezervnog sastava JNA. Čelnik HDZ-a je bio Vlado Blažević. Ja sam bio član Saveza komunista Jugoslavije i vjerovao sam u njegovu ideologiju, tako da se nikad nisam učlanio u HDZ. Srbi koji su se pridružili SDS-u, bili su vrlo aktivni, a Knin je bio centar djelatnosti SDS-a. Neki Srbi s našeg područja takođe su išli u Knin na vojnu obuku. Odlazili su u Petrovu goru na političke sastanke. Plan je bio da se nasilno uklone svi Hrvati s tog područja i da se stvori SAO Krajina.

3

Srbi su počeli da se naoružavaju, a oružje i municiju su dobili od JNA. Sredinom 1991, primijetili smo neobične pokrete helikoptera JNA na našem području, a počeli su se spuštati u šumi kod Živaje i Šaši. U to vrijeme su to bila sela sa srpskom većinom. Sjećam se da su se ti helikopteri uvijek pojavljivali u grupacijama od po tri. Budući da su se helikopteri spuštali u šumi, a mi nismo imali pristup na to područje, teško mi je reći bilo što u vezi municije koju su donosili. Mogli smo ići u Slabinju i Živaju, sela sa srpskom većinom, sve do svibnja 1991. Nakon toga se situacija do te mjere pogoršala, da nam nije bilo sigurno odlaziti u ta sela. Štoviše Srbi su podigli barikade i nisu dozvoljavali nesrbima da zalaze na ta područja. Ali ono što mogu reći s punom sigurnošću je da smo sredinom 1991. već mogli da vidimo domaće Srbe kako nose automatske puške i puškomitraljeze, odnosno oružje koje je posjedovala samo JNA.

4

JNA je imala kasarne u Petrinji, Glini i Sisku. U srpnju-kolovozu 1991, počeli su patrolirati tim područjem i puno puta sam viđao konvoje JNA s tri do četiri vozila s puškomitraljezima. Patrolirali su iz Petrinje, Živaje, Dubice, Kostajnice i nazad prema Petrinji.

5

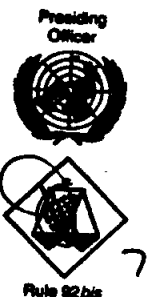
Vidjevši da se Srbi naoružavaju, Hrvati su se također počeli pripremati. Formiran je ZNG i pridružili su mu se Hrvati i s tog područja. ZNG je pomagao hrvatskoj policiji, ali hrvatskih snaga je sveukupno /bilo/ znatno manje /kao u originalu/. U kolovozu i rujnu 1991, te postrojbe pokušale su pružiti otpor, no budući da je domaće Srbe potpomagala JNA, čije naoružanje je bilo znatno superiornije, Hrvati su odlučili da se povuku. Srpske snage su najprije zauzele Hrvatsku Kostajnicu, 12. rujna, a zatim i Hrvatsku Dubicu, 13. rujna 1991.

6

Prije povlačenja, hrvatska policija i pripadnici ZNG-a savjetovali su hrvatske civile da napuste svoje kuće i pređu na sigurnija područja Hrvatske. Većina stanovnika mojeg sela otišla je u kolovozu i početkom rujna 1991, i samo su stariji ljudi ostali u selu.

SVJEDOK:
/potpisano/

GORENAVEDENE OSOBE:
/potpisano/

02955144

7

Dana 13. rujna, Srbi su došli u naše selo i spalili tri hrvatske kuće, koje su se nalazile na strani prema Živaji. A zatim su otišli u Baćin i zauzeli ga. Baćin je bio 100% hrvatsko selo.

8

Dana 21. rujna 1991, ponovno su došli, okružili selo i spalili još tri kuće. Oko dva sata poslijepodne, došli su u moj dio sela i odveli me s njima. Rekli su mi da gledam pravo preda se i da samo idem pravo. Jedinica koja je došla bila je sva naoružana i bilo ih je oko pedesetak. Oko 80% njih imali su na sebi civilnu odjeću, jedno 10% bilo je u maskirnim uniformama, a 10% u uniformama rezerve JNA. Većina ih je bila iz Živaje, a neki su bili i iz Šaši i iz okolice Dubice. Zapovjednik im je bio Nikola Begović, međutim, on je bio iz sela Babina Rijeka koje se nalazi u blizini Hrvatske Kostajnice. Nosio je maskirnu uniformu.

9

Naoružani Srbi naredili su mi da idem sa njima i rečeno mi je da kažem drugim Hrvatima da ne pucaju na njih, jer će ih uprotivnom poubijati. Išao sam ispred njih, a oni su me cijelim putem psovali. Međutim, nisu me tukli. Kad smo došli u dio sela koji dijeli hrvatske kuće od srpskih, rekao sam Begoviću da mislim da mu više nisam potreban, i zamolio sam ga da me pusti. On je kazao da se želi sastati sa svim Hrvatima u selu i da ih ja trebam sakupiti.

10

Okupio sam sve Hrvate i doveo ih ispred kuće Nikole Blinje. Sastali smo se sa gospodinom Begovićem i još petoricom koji su bili s njim. Rekao sam Begoviću da su svi Hrvati koji su odlučili da ostanu u selu bili stariji ljudi koji im neće ni na koji način nauditi. Zamolio sam ga da nam da garancije da nam neće nanijeti nikakvo zlo. On me je uvjerio da Hrvatie nitko neće dirati, te da će on održati svoje obećanje. Nakon sastanka svi smo se vratili kućama, a Srbi su preselili cijelu svoju postrojbu u Živaju. Vratio sam se kući, ali noću nisam spavao u svojoj kući, jer se nalazila na strani Živaje.

11

Dana 24. rujna, naoružani Srbi su se ponovno vratili. Došli su između 14:00 i 15:00 sati. Budući da sam se krio u presušenom potoku, oko 100 metara od ceste, nisam ih mogao dobro vidjeti. Mislim da ih je bilo oko pedesetak. Vidio sam ih kako guraju moja kola i odvođe ih u pravcu Živaje. Pošto nisu imali ključ, morali su da ih vuku. Čuo sam pucnjeve iz streljačkog oružja i ispaljivanje raketnih bacača, i vidio sam da je oštećen zvonik katoličke crkve.

12

Navečer kad sam se vratio u selo, vidio sam mrtvo tijelo moje svekrve Barbare Blinje. Ubijena je u dvorištu njene kuće. Ležala je potrbuške, a na nogama i na leđima vidjele su joj se rupe od metaka. Na zemlji sam vidio puno čahura municije za kalašnjikov. Još dvije osobe ubijene su tog istog dana, Nikola Likić i Đuro Petrović. Nikola Likić ubijen je ispred svoje kuće. Đuro Petrović je ubijen u svojoj kući i tijelo mu je, kao uostalom i kuća, spaljeno. Istog dana Srbi su spalili i kuće Nikole Dragočajca, Anke Barišić i Željka Blinje.

SVJEDOK:
/potpisano/

GORENAVEDENE OSOBE:
/potpisano/

02955145

CA

(13)

Nakon incidenata od 24. rujna 1991, odlučio sam napustiti selo. Otišao sam u jutarnjim satima 25. rujna i zaputio se u selo Krapje, preko rijeke Save. Tamo sam prenoćio i sutradan sam otišao u Zagreb i pridružio se svojoj obitelji.

(14)

Kasnije sam saznao da su jednog dana u listopadu 1991. Srbi okupili sve preostale civile u mjesnom Domu kulture u selu, pod izlikom da će održati sastanak. Držali su ih tamo u Domu kulture tu noć i sutradan ujutro su svi skupa odvedeni na neku nepoznatu lokaciju. Otada se sljedeći ljudi iz sela vode kao nestali :

1. Antun Lončar
2. Kata Lončar
3. Ana Lončar
4. Andrija Likić
5. Kata Blinja
6. Nikola Blinja
7. Ana Blinja
8. Marija Antolović
9. Josip Blinja
10. Nikola Zaočević

(15)

Kata Lončar je bila jedina Hrvatica koja je preživjela i živjela je u selu tokom cijelog razdoblja okupacije. Pošteđena je zato jer je imala veze sa Srbima preko raznih rođaka. Njezin sin Milan bio je prijatelj Dubravka Paukovića, a njezina sestra Marija je bila udana za Srbina, Rajka Stančevića. Štoviše, njezin nećak Mitar Stančević bio je u srpskoj vojsci.

(16)

Masovna grobnica iskopana je u blizini sela Baćin 1997. godine i otkriven je veći broj tijela. Neka od tijela nestalih osoba iz Cerovljana su također identificirana prilikom te ekshumacije. To su :

1. Marija Antolović
2. Josip Blinja
3. Andrija Likić
4. Ana Lončar
5. Kata Lončar

(17)

Sudbina preostalih nestalih osoba je još uvijek nepoznata.

(18)

U svoje selo sam se vratio nakon Operacije Oluja. Uklonili smo tijelo Barbare Blinje iz dvorišta njene kuće i sahranili je kako dolikuje.

(19)

Gotovo sve hrvatske kuće u mojem selu spaljene su i svega ih je nekoliko pošteđeno.

SVJEDOK:
/potpisano/

GORENAVEDENE OSOBE:
/potpisano/

N

02955146

POTVRDA SVJEDOKA

Ova izjava od 6 stranica mi je glasno pročitana na hrvatskom jeziku i sadrži sve što sam rekao po svojem znanju i sjećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svjestan sam da se ona može upotrijebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991., kao i da mogu biti pozvan da javno svjedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/

Datum: 13. ožujka 2002.

SVJEDOK:
/potpisano/

0216-7683-0216-7688/ds

GORENAVEDENE OSOBE:
/potpisano/

02955147

POTVRDA PREVODITELJA

Ja, Andrea Bralić Mikić, prevoditeljica, potvrđujem sljedeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalificirana i ovlaštena od strane Tajništva Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991., da prevodim s hrvatskog na engleski jezik, kao i s engleskog na hrvatski jezik.
- 2) Antun Blažević mi je dao do znanja da govori i razumije hrvatski jezik.
- 3) Gore navedenu izjavu usmeno sam preveo s engleskog na hrvatski jezik u nazočnosti Antuna Blaževića koji je, po svemu sudeći, čuo i razumio prijevod ove izjave.
- 4) Antun Blažević je potvrdio da su, po njegovu znanju i sjećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istiniti, onako kako sam ih preveo, što je potvrdio svojeručnim potpisom na za to predviđenom mjestu.

Datum: 13. ožujka 2002.

Potpis: /potpisano/

Rule 92 bis

3

SVJEDOK:
/potpisano/

GORENAVEDENE OSOBE:
/potpisano/

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the Former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

02955148

Prijevod

**DEKLARACIJA OSOBE KOJA JE DALA PISMENU IZJAVU
U SKLADU S PRAVILOM 92 BIS**

Ja,

Prezime, ime: ANTUN BLAŽEVIĆ

Datum i mjesto rođenja: 10. 05. 1934, ŽIVAJA

Identifikacioni broj ili broj pasoša: [REDACTED]

ovime potvrđujem, u prisustvu predsjedavajućeg službenika Kelly Philpott
da je sadržaj pismene izjave (izjava) koju sam dao (-la) dana 12. i 13. 3. 2002, 23. 6. 2005
i koja je priložena ovoj deklaraciji, po mom najboljem znanju i uvjerenju, istinit i tačan.

Uručena mi je i kopija pravila 91 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda na jeziku koji razumijem i znam da protiv mene može biti pokrenut krivični postupak zbog lažne izjave, ukoliko sadržaj moje pismene izjave (pismenih izjava) nije istinit i tačan.

Dana: 23. 06. 05

U: Sisak, Republic of Croatia

Blazićević Antun Kelly Philpott
potpis davaoca deklaracije potpis predsjedavajućeg službenika

Rule 92 bis

**MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJU BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.**

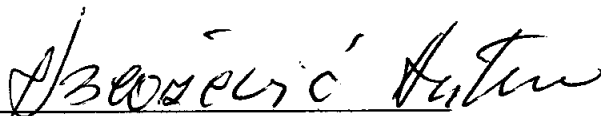
Dodatak izjavi svjedoka Antuna Blaževića, rođenog 10. svibnja 1934.

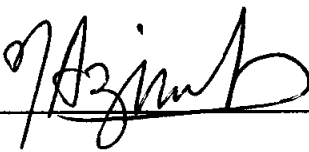
Želim da se u moju izjavu unesu sljedeće izmjene:

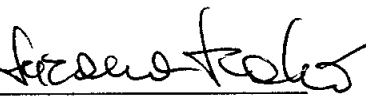
U odlomku 14 želim dodati da su Kata i Ana Blinja bile moje sestričine i da potječu iz obitelji koja je u Drugom svjetskom ratu podržavala antifašistički pokret, a njihove roditelje su ubili Ustaše u koncentracijskom logoru Jasenovac. Zbog te obiteljske povijesti, one nisu bježale iz sela očekujući da će ih Srbi poštediti.

U odlomku 16 želim dodati da su prije nekoliko mjeseci tijela Ane i Kate Blinje bila identificirana preko DNK analize. Prema tome sada je identificirano 7 osoba iz sela Cerovljani.

U izjavi sam spomenuo dvije žene koje se zovu Kata Lončar: jednu u odlomku 14, a drugu u odlomku 15. Kako bi se razlikovale, uz ime Kate Lončar koju pod brojem 2 koju spominjem u odlomku 14 dodao bih "starija", a uz ime Kate Lončar spomenute u odlomku 15 dodao bih "mlada". 1991. "starija" Kata Lončar imala je oko 80 godina, a "mlada" Kata Lončar imala je oko 60.

(Potpis)

(Svjedoci)

(Svjedoci)

23. lipnja 2003.
(Datum)

